

же да е праведно нито пристойно.

6. Да е мирно, сирѣчь да бива безъ сраменіе безъ нетерпѣніе и буйность,

7. Напоследокъ да е съ благоразуміе; неже благоразуміето изыскува щото единъ наставникъ доклѣ не е наказалъ ученика да се увѣри за склонностите му, иначе всуе бы е казалъ одного ученика, който има духъ задѣнителенъ и благочувствителенъ; за то трябва да се увѣри доклѣ не е наказалъ.

Благоразуміето изыскува да разсуждава за погрѣшка-та и наказаніето, което подобно да употребяваме, щото да не навикнуваме дѣцата съ наказанія, защото могатъ да станатъ суетни. Не треба да наказуваме дѣцата които иматъ характеръ боязливъ и проренъ; и които исповѣдуватъ погрѣшките съ оный начинъ по който наказуваме учениците, противливите, и твърдите, които не исповѣдуватъ погрѣшките си и ся уириратъ.

Всякій наставникъ треба да икономиса безчестіето, което произходи отъ наказаніето ако погрѣшките имъ не са извѣстни на другите.

3-о За образованіето.

Оный, който е, наставникъ на едно училище има три неща да прегледува: естественното образование и нравственното образование. Това образование должно е да употребява най добръ методъ.